

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Zdeňkem Douděrou v právní věci

žalobce: M. B. [redacted]
bytem [redacted]
zastoupeného advokátkou Mgr. Martinou Pekárkovou
sídlem Nebušická 709, 252 62 Horoměřice

proti
žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2,

o částku 113 264 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba na uložení povinnosti žalované zaplatit žalobci částku 113 264 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 4 670 Kč od 30. 6. 2012 do zaplacení ve výši 7,75 %, zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % z částky 644 Kč od 23. 3. 2014 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení v částce 900 Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se na žalované domáhal ve výroku I. uvedené částky se zmíněným příslušenstvím s tím, že se jedná o náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) (dále jen „zákon“). Škoda měla být žalobci způsobena v rámci řízení vedeného u Okresního soudu ve Znojmě pod sp. zn. [redacted] (dále též jen „posuzované řízení“), ve kterém byl žalobce v pozici žalovaného. Předmětem řízení bylo zaplacení částky 5 314 Kč s příslušenstvím z titulu tzv. náhradového příspěvku nepojištěné osoby ve smyslu § 24c odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., ve znění platném k 2. 7. 2010 ve vztahu k vozidlu Škoda 130L reg. zn. [redacted], když v pozici žalující strany byla Česká kancelář pojistitelů. Žalobce v průběhu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

posuzovaného řízení vznesl námitku promlčení a odkázal na uznání obdobné námitky (částecného) promlčení v řízení, které proběhlo u téhož soudu pod sp. zn. [REDAKCE] pro obdobný předmět, avšak pro jiné vozidlo. Soud se však v posuzovaném řízení s takto vznesenou námitkou nevyřadil a ani neuvedl, proč se neřídil rozhodnutím vydaného ve věci sp. zn. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE]. Žalobce podal odvolání proti náhradě nákladů v částce vyšší než 16 000 Kč s odkazem na odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 16. 7. 2014, sp. zn. 28 Cdo 586/2014. U odvolacího soudu byl neúspěšný, následně dne 10. 11. 2015 podal ústavní stížnost, kterou však Ústavní soud ČR usnesením ze dne [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE] odmítl pro neopodstatněnost, zatímco v rozhodnutí ze dne [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE] vyslovil, že došlo k porušení základního práva stěžovatele na spravedlivý proces garantovaného v článku 36 odst. 1 zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod (dále též jen „Listina“) a článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále též jen „Úmluva“). Žalobci v posuzovaném řízení vznikla škoda v podobě nákladů za právní zastoupení v částce 15 400 Kč, představující odměnu podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších právních předpisů za 10 úkonů právní služby, dále v částce 3 000 Kč představující výdajové paušály, dále v částce 10 522,80 Kč představující cestovné za 3 cesty autem z [REDAKCE] do [REDAKCE] k okresnímu soudu a zpět, dále v částce 3 600 Kč představující náhradu za ztracený čas v souvislosti s výkonem advokacie a dále v částce 6 829 Kč představující daň z přidané hodnoty. Celkem se jedná o částku 39 352 Kč. Okresní soud ve Znojmě rozsudkem ze dne [REDAKCE] č. j. [REDAKCE] ve znění opravného usnesení ze dne [REDAKCE] č. j. [REDAKCE] uložil žalobci povinnost k úhradě částky 5 314 Kč se zákonným úrokem z prodlení a k náhradě nákladů nalézacího řízení v částce 16 432 Kč a usnesením Krajského soudu v Brně ze dne [REDAKCE] č. j. [REDAKCE] byla žalobci uložena povinnost k náhradě nákladů odvolacího řízení v částce 2 166 Kč. Celkem se jedná o částku 23 912 Kč, jejíž zaplacení žalobce také jakožto náhradu škody požaduje. Žalobce proto požadoval přímou škodu v celkové částce 63 264 Kč podle zákona a dále přiznání finančního zadostiučinění za nemajetkovou újmu v částce 50 000 Kč za zklamání a nedůvěru v soudní systém České republiky, když řízení trvala více než 3 roky.

2. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobce u ní dne 11. 6. 2017 podáním ze dne 8. 6. 2017 uplatnil nárok na náhradu majetkové újmy v částce 63 264 Kč a nemajetkové újmy v částce 100 000 Kč podle zákona, a to v souvislosti s posuzovaným řízením, jakož rozhodováním o ústavní stížnosti u Ústavního soudu ČR pod sp. zn. [REDAKCE]. Uplatněný nárok žalovaná neshledala důvodným. Žalovaná nezjistila, že by v posuzovaném řízení bylo vydáno rozhodnutí, které by bylo jako pravomocné pro nezákonnost zrušeno, a to ani v řízeních navazujících na toto řízení, a zároveň nárok žalobce nesplňoval znaky nesprávného úředního postupu, když činnost soudu spočívajících v úkonech směřujících k vydání rozhodnutí ani samotná rozhodovací činnost soudu nejsou úředním postupem ve smyslu zákona. Žalovaná nárok žalobce považovala za neopodstatněný a navrhla, aby soud žalobu zamítl.
3. Soud vzal v řízení za prokázané, že žalobce dopisem ze dne 8. 6. 2017 adresovaným žalované požadoval zaplacení částky 63 264 Kč, jakožto škodu spočívající v nákladech, které mu vznikly v posuzovaném řízení, a zároveň požadoval finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu v souvislosti s posuzovaným řízením v částce 100 000 Kč. Žalovaná reagovala dopisem ze dne 21. 6. 2017, ve kterém uvedla, že dopis žalobce jí byl doručen 11. 6. 2017 a požadavek na odškodnění, ať již majetkové či nemajetkové újmy, v souvislosti s posuzovaným řízením shledala nedůvodným.
4. Dále bylo v řízení prokázáno, že dne 24. 3. 2014 byl Okresnímu soudu ve Znojmě doručen návrh na vydání elektronického platebního rozkazu od žalobce České kanceláře pojistitelů

proti žalovanému M [REDAKCE] B [REDAKCE] (nyní v postavení žalobce). Řízení bylo vedeno pod sp. zn. [REDAKCE]

Dne 31. 3. 2014 vydal soud elektronický platební rozkaz, který byl žalovanému spolu s žalobou doručen dne 2. 4. 2014.

Dne 9. 4. 2014 podal žalovaný soudu odpor proti elektronickému platebnímu rozkazu.

Dne 10. 5. 2014 soud zaslal vyjádření žalovaného žalobci a vyzval žalovaného k doložení důkazů k tvrzeným skutečnostem.

Dne 19. 5. 2014 bylo soudu doručeno vyjádření žalobce k odporu žalovaného. Dne 20. 5. 2014 žalovaný zaslal soudu důkazy ke svým tvrzením.

Dne 20. 5. 2014 soud požádal o součinnost pojišťovnu Uniqa, a.s., odpověď byla soudu zaslána dne 4. 6. 2014 a žalovanému byla zaslána na vědomí dne 24. 6. 2014.

Dne 29. 1. 2015 soud na den 24. 4. 2015 nařídil jednání. Dne 20. 4. 2015 byla soudu doručena omluva žalobce z jednání.

Dne 24. 4. 2015 se konalo jednání za účasti právního zástupce žalovaného, který na jednání vznesl námitku promlčení, a jednání proto bylo odročeno na 5. 8. 2015 za účelem vyjádření žalobce.

Dne 5. 8. 2015 se konalo jednání za účasti právního zástupce žalobce, právního zástupce žalovaného, byly čteny listinné důkazy a jednání odročeno 31. 8. 2015. Dne 5. 8. 2015 soud požádal o součinnost pojišťovnu Uniqa, a.s. a dne 11. 8. 2015 byla soudu doručena odpověď.

Dne 31. 8. 2015 se konalo jednání za účasti právního zástupce žalobce a právního zástupce žalovaného, závěrem byl vyhlášen rozsudek, kterým soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 5 314 Kč s příslušenstvím v rozsudku uvedeném (výrok I.) a dále žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci náklady řízení (výrok II.). Rozsudek nabyl právní moci dne 14. 9. 2015.

Dne 18. 9. 2015 žalovaný podal proti rozsudku odvolání. Dne 22. 9. 2015 bylo soudu doručeno vyjádření žalobce a návrh na opravu výroku II. rozsudku.

Usnesením ze dne 9. 10. 2015 soud opravil znění výroku II. rozsudku, a to tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 16 432 Kč.

Dne 26. 10. 2015 žalovaný podává proti opravnému usnesení odvolání.

Dne 18. 11. 2015 byl spis předložen Krajskému soudu v Brně k rozhodnutí o odvoláních žalovaného proti rozsudku a proti opravnému usnesení.

Usnesením odvolacího soudu ze dne 4. 1. 2016 bylo odvolání žalovaného proti rozsudku odmítnuto (výrok I.) a žalovanému byla uložena povinnost nahradit žalobci náklady odvolacího řízení (výrok II.). Usnesení nabylo právní moci dne 20. 1. 2016.

Dalším usnesením odvolacího soudu ze dne 4. 1. 2016 bylo potvrzeno opravné usnesení vydané soudem I. stupně dne 9. 10. 2015. Usnesení nabylo právní moci dne 20. 1. 2016.

Spis byl vrácen Okresnímu soudu ve Znojmě dne 18. 1. 2016.

Dne 21. 3. 2016 žalovaný podal proti rozsudku a proti usnesení odvolacího soudu, jímž byl rozsudek soudu prvního stupně potvrzen, ústavní stížnost. Usnesením Ústavního soudu ze dne 13. 12. 2016 byla ústavní stížnost žalovaného odmítnuta.

Uvedené skutečnosti byly zjištěny ze spisu Okresního soudu ve Znojmě, sp. zn. [REDAKCE]

5. Podle § 1 odst. 1 zákona, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 2 zákona, odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 zákona, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 8 odst. 1 věta první zákona, nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

Podle § 13 odst. 1 zákona, stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle § 31a odst. 1 zákona, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.

Podle § 31a odst. 2 zákona, zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Podle § 31a odst. 3 zákona, v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného.

6. S ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení dospěl soud po provedeném dokazování k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Žalobce požadoval náhradu škody podle zákona, a to jak majetkové, tak nemajetkové újmy v uvedených částkách, za škodu, která mu měla vzniknout v příčinné souvislosti s tvrzeným nesprávným úředním postupem v rámci posuzovaného řízení. Předpoklady pro vznik odpovědnosti státu za škodu podle zákona jsou jednak existence nesprávného úředního postupu či nezákonného rozhodnutí, vznik škody na straně poškozeného subjektu, jakož i příčinná souvislost mezi uvedenými.
7. Co se týká prvního z uvedených předpokladů pro vznik odpovědnosti státu za nemajetkovou újmu podle zákona, tj. nesprávného úředního postupu či nezákonného rozhodnutí v posuzovaném řízení, soud neshledal splnění tohoto předpokladu, když v tomto řízení *nedošlo* k nesprávnému úřednímu postupu, kterým se rozumí porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti a zpravidla jde o postup, který s rozhodovací činností nesouvisí. Podle konkrétních okolností může jít o jakoukoliv činnost spojenou s výkonem pravomoci státního orgánu, dojde-li při ní nebo v jejím důsledku k porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu nebo k porušení pořádku určeného povahou a funkcí postupu (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 966/2008). Pokud žalobce spatřuje nesprávný úřední postup v posuzovaném řízení v tom, že se soud náležitě nevypořádal s námitkou promlčení, že odůvodnění rozsudku neobsahuje náležitosti stanovené občanským soudním řádem (dále jen „o. s. ř.“), nejedná se o nesprávný úřední postup, protože tyto tvrzené nedostatky se promítly v konečném rozhodnutí soudu, ve kterém soud hodnotil zjištěné skutečnosti, tyto právně posuzoval (součástí právního posouzení je i opodstatněnost vznesené námítky promlčení) a případné nedostatky odůvodnění konečného rozhodnutí by mohly být důvodem pro jeho zrušení. Vytýkaný postup se projevil právě v obsahu vydaného rozsudku a souvisel s rozhodovací činností. Případné nesprávnosti či vady tohoto postupu pak mohou být zvažovány pouze z hlediska odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím. Soud však v posuzovaném řízení existenci žádného nezákonného rozhodnutí neshledal. Dále žalobce požadoval finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou v souvislosti s tvrzenou nepřiměřenou délkou posuzovaného řízení. V posuzovaném řízení byly úkony soudu činy v přiměřených lhůtách, jeho délka odpovídá složitosti, a skutkové a zejména procesní náročnosti, když v řízení rozhodoval též Ústavní soud ČR o podané ústavní stížnosti, která

byla odmítnuta. V této souvislosti je třeba uvést, že na jedné straně nelze účastníkům vytýkat uplatňování procesních prostředků, které vnitrostátní právní řád poskytuje k ochraně jejich práv, na druhé straně je zřejmé, že prodloužení řízení, ke kterému dojde v důsledku nutnosti se s těmito procesními prostředky vypořádat, nemůže jít na vrub státních orgánů, ať se jedná o uplatnění opravných prostředků, nebo o nutnost rozhodování nadřízeného soudu v jiných otázkách. Skutečnost, že rozhoduje soud vyššího stupně, objektivně prodlužuje celkovou dobu řízení o dobu nutnou k vydání rozhodnutí soudem vyšší instance k jeho vyhotovení a rozeslání účastníkům. Soud v posuzovaném řízení průtahy neshledal. Z uvedeného vyplývá, že není splněn základní předpoklad pro vznik odpovědnosti státu za škodu podle zákona, a to existence nesprávného úředního postupu či nezákonného rozhodnutí. Soud s ohledem na zjištěný skutkový stav jako nadbytečné zamítl návrhy na doplnění dokazování spisem vedeným u Okresního soudu ve Znojmě pod sp. zn. [redacted] listinou nazvanou „*Vyhotovení ústavní stížnosti třetích osob (vzor)*“, dopisem ze dne 23. 7. 2012, kopie ústřížků o zaplaceném pojistném, prohlášením na č. l. 12 spisu Okresního soudu ve Znojmě, sp. zn. [redacted] spisem České kanceláře pojistitelů zn. [redacted] dále pak návrhy na doplnění dokazování v podobě výslechů svědků V [redacted] Š [redacted] I [redacted] D [redacted] J [redacted] Z [redacted] JUDr. V [redacted] J [redacted] Mgr. V [redacted] K [redacted] a dále dopisem ze dne 23. 7. 2012 a dále JUDr. P [redacted] S [redacted] Ph.D.

8. S ohledem na uvedené závěry soud proto žalobu pro její nedůvodnost ve výroku I. zamítl.
9. Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn podle ustanovení § 142 odst. 1 občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“) podle úspěchu ve věci za použití § 151 odst. 1 o. s. ř., podle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznává soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva, proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V tomto případě byla zcela úspěšná žalovaná, proti které byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta, a proto jí vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalobci, které jsou ve smyslu § 151 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3 písm. a), c), § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. představovány částkou 900 Kč (vyjádření k žalobě ze dne 9. 8. 2017 a účast na jednáních soudu dne 7. 2. 2018 a 21. 2. 2018). Lhůta k plnění byla ve smyslu § 160 odst. 1 o. s. ř. stanovena v délce 3 dnů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo návrh na exekuci.

Praha 21. února 2018

JUDr. Zdeněk Douděra v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.